

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatæ, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

**Lanuza, Jerónimo Bautista de
Antverpiæ, 1649**

§. 1. Aperiens Christus cisternam præcauet, ne quis in illam incidat, & spinas comburens, seruat triticum secundum legem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52962](#)

dentes aduenientibus assurgentem, locum cedent eminentem, ac Magistri nostri vocantur, illos meos & virtutum insignis ceteri estimantur digniores, cum essent omnium, quos sol vidit, nequissimi. Nihilominus (an Christus) praefati sunt, predicatori sunt, Magistri sunt, qui Moysi, imo Dei ipsius locum obiiciunt, & ut tales illos reverete, illorumque praeceptis obedientia. Ratione huius prelegit nobis alia de obedientia documenta, & regulas de humilitate, Deum coendum esse ut vincum patrem, ac magistrum in celis, cuius vicarii sunt, & substituti terreni praecipentes, nostrum sit hoc precipuum studium, in terra nos humiliare, usque in celis exaltare: haec enim propter sua observat familiam orationem, superbos humiliare, & humiles exaltare. Ut hinc igitur exordiamur, prius nos coram Domino humiliemus, supplicemus, mente nostram erigat sue gratiae spiritu, & Principi super omnes Angelorum chorus exaltare, ut eam nobis obtineat, prostrati offeramus: Ave Maria.

S. T. Aperiens Christus cisternam, precaretur quis in illam incidat, & spinas comburens, seruat triticum secundum legem.

Diuinus Cyrillus Alexand. gloria, decusque innotescit Carmeli, tam antiquis, ut florent Anno Christi 350. tot omnibus notissimus clarus prerogatus, et D. Pontifex Celestinus paimus, eum nunc praeisdem Concilio generali Ephesino, ducentorum Episcoporum, contra hereticos Nestorium & Pelagium, multos editi tractatus in S. Scripturam, sed phrasis ingeniose singulariter libros scriptis septendecim, quos praeconauit: *De adoratione spiritu & veritate:* Quibus totam illam veterem legem exponit, Li. 7. abduciturque de corpore illo spiritu, de littera sa- flu. potem, de figuris uitatem, enucleat deo Dei Exod. 21. praecepta data Moyensi, unum Exo. ca. 21. Mo- 33. caui Dominus Moysen dixitque illi: Audi que ego praeceperim tibi: Si quis apicuerit cisternam & fodrit, & non operaritur eam, ecclerisque bos aut asinos in eam, reddet. Domine cisterna propter iumentorum, quod asino mortuum est ipsius erit. Alterum legitur: ca. 21. Si ergo ignis inuenierit spinas, & comprehendenter acervos frugum, sine frantes segetes in agro, reddet damnum, qui ignem succenderit. Ea ergo cautione spinas comburat, ut segetes seruet incolumes. Quae est hac tua, Domine sollicitudo, quoniam

D. Cyril. Quis te adserat tam vilium ac familiarium detraxit sollicitudinem? Indicavit, (inquit Sanctus) quid tibi sit agendum, & quid Christus egredit, qui ad hoc venit in mundum, ut legem adimpleret. Quasdam aperverat cisternas, cum vicinus esset morti, aperte voluit illis loqui hypocritis, corumque interiora aperuit peccatorum, ea esse ostendit sepulchra dealbata; a foris nulla formostra, ab inuis vero nulla turpiora, plena mortuorum offlora, letentia vettibus, pedore horrida; hypocrites reuelauit, altitas vilpinas, fictiones, fraudes, enorma scelerata, estimuauimus non toleranda; his ignem spiritus succendit, aspera, duraque reprehensione, vis fecit in illa fusa concione, quam habuit in populi totius synagoga, in qua vita, fraudeliter qui detexit hypocitarum Pharisaeorum. O Domine, hanec eisternam aperis? Cave ne sit ad scandalum-puerorum, qui ut eos cognoscant tantum omnia criminum teos, eisdem vilpendent, cum eis non conuenient, debitam recubant reverentiam, praecepta non adimplent inobedientes. Accurrit Dominus, qui cisternam operatur, damnumque futurum impedit, dum conversus ad populum ait: *Super ciboram Moy. q. d. an anointatis, quales hi sunt, ex eo quod illis reuelantur.* Hoc perpendite, quod in catherdria fedeant Moyssi, sunt superiores, sunt in Ecclesia praesides ac doctores, promoveant talibus, debitum deferre illis honorem, corumque obediunt iustioribus: licet enim grauior velim spinas exercere peccatorum, que de eorum cordibus emasculerunt: volo iustiliumque amplius servari triticum doctrinae ac legis iudeorum, dignitatem, magistrum, ac fæcetotum inoffensum, proinde ut tales omni colantur reverentia, corumque leges obseruantur.

Implevit huc Christus, ex sententia D. Hieron. quod: prædicterat spiritus S. ex ore Malachias à Christo faciendum. Sed hic conflatus & Mala- emundans iugum, & purgans filios Levi, per ipsos filios Levi, (interprete D. Hieron.) veniunt Sacerdotes, Prelati & Doctores Iudeorum. Hoc verbum purgabit, in Hethro, proprium est agricolis, qui pugnant arcam quando in ea mixtum faciat palea triticum, ac ventilabro segregant paleam, levigantque triticum. Hoc Melchias exequitur, & talis à D. Matth. describitur: *Causa ventilabrum in manus sua, & per Mundabis arcas suam, & congregabit triticum 11. sum in horream, paleas autem cambiant igni inex-tinguibili, ventilabro lingue sua diuine triticum a palea separabit. En eum purgantem. Inve-*

rit in Pharisæis tritum permixtum paleæ. O que paleæ hypocrites, vanæ gloria, fratres, ambitionis! O quale tritum doctrina, dignitatis, verbi Dei! hoc enim tritico Ecclesia sufficientatur. Apage, paleæ in ignem æternæ condemnations; eorum opera ne imitemini, paleæ enim sunt, quæ ignis comburunt infernali: remaneat legis, doctrina, dignitatis frumentum in animæ tue horrea congregandum: si enim eorum vita reprobæ, doctrina tamen proba, & admittenda. Si eorum opera, opera sunt Satanae, leges atamen sunt diuinae; si in se ipsi sunt demones, in persona tamen quam referunt, sunt Malachi Angeli, ex quorum ore lex audienda: *Legem regiunt ex ore eius: quia Angelus Domini exiret cum eis.* ap. 1.7. Hom. 74. Omnis necessaria nobis erat hæc *instr. Clio (teste D. Chrysost.) nobisque tam strictè à Christo precipienda: si etenim etiam modo contumissi superiores, coruicij mandata poccipendis: quia sic non vivunt, ut debent, quid agere, si tibi eos irridendi, contumacique dedillexit ipse facultatem: quam paucos ingens, qui eorum voluissent obedire mandatis: Quid ibis non superioribus consumaces repugnare inferioribus? Ut igitur hoc nequam fiat, tam strictè nos Christus obligat præcepto, quod modo declaramus.*

S. 2. Super Cathedram. Licet omnes nos creaverit Deus quod naturam aequales, dispossuit tamen superiorum, & inferiorum inaequalitatem.

Supponit hic Christus primum esse in Republica cœd. nem superiorum, & inferiorum, ac requiri, vt si qui iuberant, qui ordinent, qui statuant, & qui dictis obediunt, statuque perficiant. D. Theodoreus Episcopus Cyri in Syria (qui à lexemptis Episcopis in Concilio Calcedonensi proclamatus fuit: *Catholicus & Ordo Presi. Iohannes Ecl. sis Pastor & Doctor.*) contendit, refutare quedam errorum à Genitibus introductum: qui considerantes magnas confusiones, deordinationes ac ineptias, quibus totus mundus perturbatur, euulgarunt, Deum nullum mundi huius habere prouidentiam, ac sollicitudinem, nec eum gubernare, ac diriger, sed quod nos domineris, ut quisque quidquid vellet aut posset operaretur. Quia vero hunc errorum decem adstruebat argumentis, decem quoque conscripsit tractatus subtilissimos, in quibus eadem in illos retrosq[ue] arguunt, ac proprio mur-

exem-

crone confudit inimicos: ex eorum rationibus Catholiceam probans veritatem, Deum esse supremum mundi gubernatorem, quiq[ue] que in eo sunt, cuncta disponit, infinita sua sapientia cuncta constituens, & magnâ permittebis prouidentiam. Tadatu vero septimo, segundum proponit, refutatque rationem, quæ Gentiles mouebantur, vt Dei prouidentiam mundi que negarent directionem: interbatur autem hæc ratio illo discrimine quod in mundo notamus: inter homines: quidam etenim sunt Domini, servi alii: quidam superiores, inferiores alii: quidam præcipientes, alii obiequentes. Quis hos inter se dicereuit? Nos omnes Dominus q[ui] oad naturam condidit aequales, uno omni es nascimur modo, vno & morimur, cur non eodem igitur modo viimus? Nos omnes ex eodem produxit parente Adam, sicutem dotatos qualitatibus, ita ut, formato primo homine, cum ei mulierem in adiutorium ad humani generis propagacionem veller creare, illam non ex alio luto, vt esset, formant, ne qua prætentio orietur, si in unum illud nobilissimum fuisset, quan illud, de quo formatus fuit Adam: sed eam ex ipso Adam edificauit: sed ne de capite, quod certe in membris eminet, nec de pedibus, ceteris in corporibus, sed de colla lateris, vt in omnibus ei similiis esse videbatur.

Si igitur nos Deus aequales considererit, unde prode potest tanta inaequalitas, vt sint aliqui Domini, alii servi, quidam imparent, præstant, carceribus mancipent, alii vero obediant, invincula coniunctione, puniantur? Hoc (asseverante illi) inde ortum est: quia Deus manus à mundi regimine subtraxit, sic vt qui potest, præualeat, imperet ceteris, puniatque reliquos. Exemplo patet, inquit, in Neiroth Domino post diluvium: vt enim erat gigas fortissimus, viribusque potentissimus. scipium Domini exultit, ceterisque prefecit superiem, unde natum proverbiu[m]: *Quasi N. m. r. robu[m] venator eorum Domino.* Idem obseruamus in *Monarchis ac Imperiis*, quæ mundus habuit Babylonium, Medorum, Persarum, Grecorum, Romanorum, quæ vidit Daniel in figura seru- Hom. 7. 24. Gen. 10. 10.

ciuum belliarum, quæ enim ceteris erat potenter, præualebat ac ventorem tantum, qui inter se contendebant, ille vero se longius protenderet qui maiori buccas inflabat impetu, hodie est Dominus, at mane etas tu[m] mancipium, hodie throno residens regali canticis imperans superbis, cras catenis vincens, tertimo car. c. e. reclusus vile mancipium. Abundant similibus